

РЕШЕНИЕ

№ 7356

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **364** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано по жалба на „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] чрез Гл. юрисконсулт Е. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ по чл. 171, т. 2а, бук „а“ от ЗДвП с №22-0344-000211/12.12.2022г., издадена от Е. С. С. на длъжност началник РУ към ОДМВР С., РУ С., с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС –МПС автомобил – Форд Ф. с регистрационен номер С. за срок от 6 месеца, отнето е свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК], както и 2 броя табели с регистрационни номера С..

Релевира се, че ЗППАМ е незаконосъобразна, тъй като „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД не е предоставило управлението на автомобил Форд Ф. с регистрационен номер С. на лицето упоменато в заповедта за прилагане на ПАМ. Към жалбата прилага договор за наем № 021-РАС-0020968/10.12.2022г.; Протокол от 10.12.2022г.; декларация, подписана от К. Лехисте и копия на документи за самолично и правоуправление на К. Лехисте и А. Н., въз основа на които твърди, че автомобилът е предоставен на посочените лица, като при подписване на договора за наем и двамата наематели са предоставили свидетелствата си за правоуправление и в този смисъл се сочи, че „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД на практика не е извършило твърдяното нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се

представлява.

Ответникът началник РУ към ОДМВР С., РУ С., редовно призван, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.12.2022 г. от служители на ОДМВР С., РУ С. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ срещу Вакс М., [дата на раждане], живущ в Е. за нарушение на чл.150 от ЗДвП, за това, че на същата дата, в 10: 40 часа, с посока на движение от [населено място] към [населено място] управлява лек автомобил Форд Ф. с регистрационен номер С., собственост на „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД, без да е правоспособен водач

С обжалваната в настоящото производство Заповед №22-0344-000211/12.12.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка, издадена от Е. С. С. на длъжност началник РУ към ОДМВР С., РУ С., на основание чл.171, т.2а, б.„а“ ЗДвП е наложено на собственика на „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД в качеството му на собственик на управлявания от М. автомобил, прекратяване регистрацията на МПС с рег С., за срок от 6 месеца. В заповедта е посочено, че М. управлява МПС без да е правоспособен водач, за което е съставен АУАН № GA/751274 Заповедта е връчена на законен представител на дружеството срещу подпис на 20.12.2022 г.

По делото е приета административната преписка по издаване на административния акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, като адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и съгласно т. 1.8 от приложена Заповед № 517з-2035/14.04.2022г. на директор на ОДМВР – С.. Заповедта е издадена и в изискуемата от закона форма. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за нищожност на оспорения акт.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по

реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето Вакс М., управлявало процесното МПС, собственост на МОТО-П.“ ЕООД при проверката, извършена от органите на отдел ПП на 12.12.2022г. в [община] не е разполагало със СУМПС, като на същата дата е съставен и АУАН на водача за нарушение на чл.150 от ЗДвП. В издадената заповед има ясно описание на конкретната хипотеза по чл. 171, ал. 2а, б „а“, която е осъществена и безспорно установена, при извършената проверка, а именно, че автомобилът, собственост на жалбоподателя е бил управляван от неправопособен водач. Същото се потвърждава и от приложената по делото докладна записка № 14421/13.12.2022г. на мл. Автоконтрольор М.Л. /лист 10 и лист 51 от делото/.

ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения, че липсвало правно основание да бъде наложена мярката на собственика на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с водача, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

В изложението смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон,

поради което следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноси не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МОТО-ПФОЕ“ ЕООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, бук „а“ от ЗДвП с №22-0344-000211/12.12.2022г., издадена от началник РУ към ОДМВР С., РУ С..

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: